

**ΑΠΟΚΡΥΣΤΑΛΛΩΣΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ, ΕΣΔΡΑ,
ΝΕΕΜΙΑ ΚΑΙ ΕΣΘΗΡ**

ΚΥΡΙΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η ουσιαστική σημασία των 12 βιβλίων ιστορίας στην Παλαιά Διαθήκη (Ιησούς του Ναυή, Κριταί, Ρουθ, Α΄ και Β΄ Σαμουήλ, Α΄ και Β΄ Βασιλέων, Α΄ και Β΄ Χρονικών, Έσδρας, Νεεμίας και Εσθήρ) είναι η αποκάλυψη ότι η κίνηση του Θεού στην ανθρώπινη ιστορία ανοίγει τον δρόμο προκειμένου ο Θεός να εκτελέσει την αιώνια οικονομία Του, γινόμενος άνθρωπος ώστε ο άνθρωπος να γίνει Θεός στη ζωή και τη φύση (αλλά όχι στην Θεότητα), για την παραγωγή και την οικοδόμηση της εκκλησίας, του οργανικού Σώματος του Χριστού, ώστε να ολοκληρωθεί η Νέα Ιερουσαλήμ για την τελική έκφρασή Του.

Ο Έσδρας ανασυγκρότησε τον λαό του Ισραήλ με τις ουράνιες αλήθειες. Στην ανάκτηση του Κυρίου χρειαζόμαστε ανθρώπους σαν τον Έσδρα, ιερατικούς δασκάλους που έρχονται σε επαφή με τον Θεό, εκείνους που είναι διαποτισμένοι με τον Θεό, ένα με τον Θεό, αναμιγμένοι και πλήρεις με τον Θεό, και επιδέξιοι στον Λόγο Του— αυτού του είδους οι άνθρωποι είναι ικανοί να γίνουν δάσκαλοι στην ανάκτησή Του.

Χρειάζεται να ζούμε δια του Χριστού και να ζούμε τον Χριστό, μεγαλύνοντάς Τον έτσι ώστε να μπορέσουμε να οικοδομήσουμε την εκκλησία ως την έκφραση του Θεού. Προκειμένου να εκφράζουμε τον Θεό, χρειάζεται να αγιαζόμαστε καθημερινά και να ανακαινιζόμαστε μέσω του καθαρισμού με το λουτρό του νερού στον λόγο Του, ώστε να παραστήσουμε στον Χριστό, που είναι ο Νυμφίος μας, σαν μια αγνή, ένδοξη νύφη, που θα εκφράζει τον Θεό.

Για την οικοδόμηση της εκκλησίας, ως το Σώμα του Χριστού, υπάρχει ανάγκη για πνευματικό πόλεμο, που εκτελείται σύμφωνα με τέσσερις αρχές: η μη χρησιμοποίηση σαρκικών όπλων, η διατήρηση της θέσης της ανάληψης, η χρησιμοποίηση πνευματικών όπλων, τα οποία είναι δυνατά για την καθαίρεση οχυρωμάτων του εχθρού, και η κατανόηση ότι η προσευχή είναι πόλεμος, κάνοντας προσευχές πολέμου στην ουράνια σφαίρα και από τον θρόνο του Θεού.

1ο Μήνυμα

Η Κίνηση του Θεού στην Ανθρώπινη Ιστορία για την Εκτέλεση της Αιώνιας Οικονομίας Του

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ζαχ 1:3, 18-21, 2:1-2, 5, 8-9, 11 6:12-13,
10:1, 3, 8, 12, 11:7, 12:1, 10, 14:5, 9

I. Η ουσιαστική σημασία των 12 βιβλίων ιστορίας στην Παλαιά Διαθήκη (Ιησούς του Ναυή, Κριταί, Ρουθ, Α΄ και Β΄ Σαμουήλ, Α΄ και Β΄ Βασιλέων, Α΄ και Β΄ Χρονικών, Έσδρας, Νεεμίας και Εσθήρ) είναι η αποκάλυψη ότι η κίνηση του Θεού στην ανθρώπινη ιστορία ανοίγει τον δρόμο προκειμένου ο Θεός να εκτελέσει την αιώνια οικονομία Του, γινόμενος άνθρωπος ώστε ο άνθρωπος να γίνει Θεός στη ζωή και τη φύση (αλλά όχι στην Θεότητα). Έτσι, παράγεται και οικοδομείται η εκκλησία, που είναι το οργανικό Σώμα του Χριστού, ώστε να ολοκληρωθεί η Νέα Ιερουσαλήμ για την τελική έκφρασή Του:

- A. Πρέπει να συνδέουμε τα 12 βιβλία ιστορίας στην Παλαιά Διαθήκη με την αιώνια οικονομία του Θεού. Η Αγία Γραφή μιλάει κυρίως για ένα πράγμα—την οικονομία του Θεού, η οποία βασιζέται στην ευδοκία Του, την επιθυμία της καρδιάς Του (Εφ 1:4-5, 9-10, Α΄ Τιμ 1:3-4, 6:3). Αυτά τα 12 βιβλία ιστορίας γράφτηκαν κατά την θεία αποκάλυψη του Θεού για τη νουθεσία και τη διαφώτισή μας (Α΄ Κορ 10:11).
- B. Η εκτέλεση της αιώνιας οικονομίας του Θεού (με τη διαδικασία της δικαστικής λύτρωσής Του και τον στόχο της οργανικής σωτηρίας Του) για να μας προετοιμάσει να γίνουμε η νύφη Του, ώστε να Τον φέρουμε πίσω στη γη, είναι ο μοναδικός τρόπος να λυθούν τα προβλήματα της σημερινής παγκόσμιας κατάστασης. Αυτή είναι η επιθυμία της καρδιάς του Θεού, την οποία θα εκπληρώσει—Ρωμ 5:10, 17, 21, Α΄ Θεσ 5:23-24, Φιλ 1:3-6.
- Γ. Η δευτέρα παρουσία του Κυρίου θα επιλύσει όλα τα προβλήματα του κόσμου, όπως είναι η αδικία (Ησ 11:4), ο πόλεμος (Ησ 2:4), η ασθένεια (Απ 22:2, Ιεζ 47:12), ο λιμός (Ησ 35:1, 6), η παιδεία (Ησ 2:2-5, 4:2-6, 11:9, Αβ 2:14, Εβρ 8:11, Ψλ 2:6, 12), τα άνομα καθεστώτα (Μτ 13:41-43), τα παθήματα όλης της κτίσης (Ρωμ 8:21-22, Ησ 11:6, 9) και οι κοσμικές κυβερνήσεις (Απ 11:15, Δν 2:34-35, 44-45).

II. Το βιβλίο του Ζαχαρία αποκαλύπτει ότι το κρίσιμο σημείο και το κύριο περιεχόμενο της κίνησης του Θεού στην ανθρώπινη ιστορία είναι οι δύο ελεύσεις του Χριστού για τη μαρτυρία του Ιησού, την οικοδομή του Θεού:

- A. Ο Ζαχαρίας 9 έως 11 μιλάει για την πρώτη, χαμηλών τόνων, έλευση του Χριστού, η οποία ήταν ταπεινή και οικεία:
 - 1. Ο Χριστός ήρθε δίκαια ως Βασιλιάς με τη σωτηρία για το λαό του Θεού. Ήρθε όμως σαν ένας ταπεινός και ταπεινωμένος Βασιλιάς, όχι πάνω σε ένα μεγαλοπρεπές άλογο, αλλά σε ένα γαϊδουράκι, και μάλιστα σε ένα πουλάρι. Αυτό εκπληρώθηκε την τελευταία φορά που ήρθε ο Ιησούς Χριστού στην Ιερουσαλήμ—Ζαχ 9:9, Μτ 21:5-10.
 - 2. Τον Χριστό τον αποστράφηκαν, τον επιτέθηκαν, τον απέρριψαν και τον πρόδωσαν—έναν από τους μαθητές Του για τριάντα αργύρια, την τιμή ενός δούλου (Ζαχ 11:8, 12-13, Εξ 21:32). Αυτή η προφητεία εκπληρώθηκε στα Ευαγγέλια (Μτ 26:14-15, 27:3-10).
 - 3. Ο Χριστός, όντας όμοιος με τον Γιαχβέ, ήρθε στους γιους του Ισραήλ ως απεσταλμένος Ποιμένας από τον Θεό. Όντας άνθρωπος, ο Χριστός ήταν και συγγενής των γιων Ισραήλ και όμοιος του Γιαχβέ. Ως Ποιμένας ο Χριστός πατάχθηκε, και οι μαθητές Του διασκορπίστηκαν σαν πρόβατα—Ζαχ 13:6-7, Ιω 10:11, Μτ 9:36, 26:31, Ιω 16:32-33.

4. Ο Χριστός πληγώθηκε πάνω στον σταυρό μέσα στον οίκο του Ισραήλ, όμως Εκείνος είπε, «Πληγώθηκα στο σπίτι των φίλων μου». Οι γιοι του Ισραήλ σταύρωσαν τον Χριστό, αλλά σε αυτό το γλυκό εδάφιο ο Χριστός θεώρησε ότι πληγώθηκε από εκείνους που Τον αγαπούσαν—Ζαχ 13:6-7, 12:10, Απ 1:7, Ψλ 22:16.
 5. Η πλευρά του Χριστού τρυπήθηκε, και έγινε ανοιχτή πηγή για την αμαρτία και την ακαθαρσία—Ζαχ 12:10, 13:1, Ιω 19:34, 37, Μτ 26:28.
- B. Ο Ζαχαρίας 12 έως 14 μιλάει για τη νικηφόρα δεύτερη έλευση του Χριστού, η οποία θα γίνει με δύναμη και εξουσία:
1. Κατά τη δεύτερα παρουσία, ο Χριστός θα έρθει μαζί με τους αγίους Του, τους νικητές—Ζαχ 14:5, Ιλ 3:11, Ιδ 14.
 2. Τα πόδια Του θα σταθούν επάνω στο βουνό των ελαιών, που είναι απέναντι από την Ιερουσαλήμ, από ανατολικά—Ζαχ 14:4, Πραξ 1:9-12.
 3. Θα πολεμήσει για τους γιους Ισραήλ, τον εκλεκτό λαό Του, ενάντια στα έθνη που θα τους πολιορκούν, και θα τους σώσει από την καταστροφή—Ζαχ 14:2-3, 12-15, 12:1-9.
 4. Τότε όλος ο οίκος του Ισραήλ θα επιβλέψει σε Αυτόν, τον οποίον διατρύπησε, και θα πενθήσει γι' Αυτόν. Έτσι, όλος ο Ισραήλ θα σωθεί—Ζαχ 12:10-14, Ρωμ 11:26.
 5. Έπειτα ο Χριστός θα είναι ο Βασιλιάς που θα βασιλεύει και θα κυβερνά τα έθνη. Όλοι οι άνθρωποι θα ανεβαίνουν στην Ιερουσαλήμ κάθε χρόνο, για να Τον λατρεύουν, και όλοι θα είναι αγιασμένοι σ' Αυτόν—Ζαχ 9:10, 14:16-21.
 6. «Και ο Κύριος θα είναι βασιλιάς επάνω σε ολόκληρη τη γη· κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρχει Κύριος ένας, και το όνομά του ένα»—Ζαχ 14:9, Ψλ 72:8, Απ 11:15.

III. Ο Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα αποτελεί την ιστορία της κίνησης του Θεού στην ανθρώπινη ιστορία, ώστε να κερδίσει την οικοδομή του Θεού για τη φανέρωσή Του— Ζαχ 4:9, 6:12-15, Μτ 16:18, Ιω 1:1, 14, Α΄ Κορ 15:45β, Απ 4:5, 5:6, 21:2:

- A. Ενώ ο Χριστός εργάζεται επιδέξια για τον κυρίαρχο έλεγχο της παγκόσμιας κατάστασης στην ανθρώπινη ιστορία, κατεργάζεται επιδέξια μέσα μας τον εαυτό Του, στη θεία ιστορία, για να μας κάνει το αριστούργημα του έργου Του, το ποίημα του Θεού, τη νέα επινόηση του Θεού, που θα εκφράζει την άπειρη σοφία Του και το θείο σχέδιο—Πραξ 5:31, Εφ 2:10.
- B. Στην ανθρώπινη φύση Του, ο Χριστός είναι ο Άγγελος του Γιαχβέ, ο ίδιος ο Γιαχβέ που είναι ο Τριαδικός Θεός, ο οποίος στέκεται μαζί με τον λαό του Θεού στην ταπεινώσή τους, στο χαμηλότερο επίπεδο της κοιλάδας, για να τους φροντίζει, να μεσιτεύει γι' αυτούς, και να τους οδηγήσει γρήγορα έξω από τη Βαβυλωνιακή αιχμαλωσία—Ζαχ 1:7-17, Εξ 3:2, 4-6, 13-15, Ησ 63:9, Δτ 33:27.
- Γ. Ο Χριστός είναι ο τελευταίος Τεχνίτης που χρησιμοποιείται από τον Θεό για να εκτινάξει τα τέσσερα κέρατα. Τα τέσσερα κέρατα είναι τα τέσσερα βασίλεια με τους βασιλιάδες τους—η Βαβυλώνα, η Μηδο-Περσία, η Ελλάδα και η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Αυτά υποδηλώνονται από την μεγάλη εικόνα ανθρώπου με τέσσερα τμήματα στον Δανιήλ 2:31-33, απ' τις τέσσερις ακρίδες στον Ιωήλ 1:4, και τα τέσσερα θηρία στον Δανιήλ 7:3-8, τα οποία έβλαψαν και κατέστρεψαν τον εκλεκτό λαό του Θεού—Ζαχ 1:18-21:
1. Οι τέσσερις τεχνίτες είναι οι τέσσερις δεξιότητες που χρησιμοποιούνται από τον Θεό για να καταστρέψουν αυτά τα βασίλεια με τους βασιλιάδες τους. Το καθένα από τα πρώτα τρία βασίλεια (η Βαβυλώνα, η Μηδο-Περσία και η Ελλάδα) κατακτήθηκε από το βασίλειο που το ακολούθησε με επιδέξιο τρόπο—Δν 7:5, 8:3-7.

2. Ο τέταρτος Τεχνίτης θα είναι ο Χριστός σαν την πέτρα που αποκόπηκε χωρίς χέρια, η οποία θα συντρίψει την αποκατεστημένη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία κι έτσι, κατά την επιστροφή Του, θα συντρίψει τη μεγάλη εικόνα ανθρώπου, που αποτελεί το σύνολο της ανθρώπινης κυβέρνησης—Δν 2:31-25.
 3. Αυτή η πέτρα δεν υποδηλώνει μόνο τον Χριστό, αλλά τον συλλογικό Χριστό, που είναι ο Χριστός μαζί με «τους ισχυρούς» Του—Ιλ 3:11.
- Δ. Ο συλλογικός Χριστός, που είναι ο Χριστός μαζί με τη νικηφόρα νύφη Του, θα έρθει σαν πέτρα για να συντρίψει το σύνολο της ανθρώπινης κυβέρνησης προκειμένου να φέρει τη βασιλεία του Θεού—Δν 2:34-35, Ιλ 3:11, Απ 19:11-21, βλ. Γεν 1:26.
- Ε. Ενώ ο Δανιήλ 2 μιλάει για τον Χριστό που έρχεται σαν μια πέτρα που αποκόπηκε χωρίς χέρια, η Αποκάλυψη 19 μιλάει για τον Χριστό που έρχεται μαζί με τη νύφη Του ως τα στρατεύματά Του.

IV. Η προς Εφεσίους 5 και 6 αποκαλύπτει ότι η εκκλησία είναι και νύφη και πολεμίστρια. Στην Αποκάλυψη 19 βρίσκουμε και πάλι αυτές τις δύο πτυχές της εκκλησίας—Εφ 5:25-27, 6:10-20, Απ 19:7-9, 11, 14:

- Α. Για να γίνουμε η νύφη στη θεία ιστορία, που είναι η κίνηση του Θεού στην ανθρώπινη ιστορία, χρειαζόμαστε τον λόγο του Θεού που μας ωραιοποιεί. Για να γίνουμε ο πολεμιστής στη θεία ιστορία, στην κίνηση του Θεού μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, χρειαζόμαστε τον λόγο του Θεού που μας θανατώνει—Εφ 5:26, 6:17-18, βλ. Β΄ Τιμ 3:16.
- Β. Κατά την γαμήλια ημέρα Του, ο Χριστός θα παντρευτεί τη νύφη Του, τους νικητές, οι οποίοι θα έχουν δώσει μάχη για χρόνια ενάντια στον εχθρό του Θεού—βλ. Δν 7:25, 6:10, Εφ 6:12.
- Γ. Προτού κατέβει ο Χριστός στη γη για να αντιμετωπίσει τον Αντίχριστο και το σύνολο της ανθρώπινης κυβέρνησης, θα γίνει ένας γάμος, που θα ενώσει τους νικητές με τον Χριστό σε μία οντότητα—Απ 19:7-9.
- Δ. Ως εκ τούτου, ο Χριστός ως το Πνεύμα, που είναι ο επεξεργασμένος και ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός, θα παντρευτεί την εκκλησία ως τη νύφη, που είναι ο επεξεργασμένος και μεταμορφωμένος τριμερής άνθρωπος—Απ 22:17α.
- Ε. Μετά τον γάμο ο Χριστός θα έρθει μαζί με τη νύφη Του για να καταστρέψει τον Αντίχριστο, ο οποίος μαζί με τα στρατεύματά του θα πολεμήσει απευθείας εναντίον του Θεού—Απ 19:11, 14:
1. Ο Κύριος Ιησούς, ο Λόγος του Θεού, θα εξολοθρέψει τον Αντίχριστο, τον άνθρωπο της ανομίας, με το πνεύμα του στόματός Του, και θα καταργήσει τον Αντίχριστο με την επιφάνεια της παρουσίας Του—Απ 19:11-15, Β΄ Θεσ 2:2-8.
 2. Από το στόμα του Χριστού βγαίνει μια κοφτερή ρομφαία, με την οποία θα χτυπάει τα έθνη—Απ 19:15, 1:16, 2:12, 16.
- ΣΤ. Αφού συντρίψει την ανθρώπινη κυβέρνηση, ο Θεός θα έχει καθαρίσει ολόκληρο το σύμπαν. Τότε ο συλλογικός Χριστός, ο Χριστός με τους νικητές Του, θα γίνει ένα μεγάλο βουνό που θα γεμίσει ολόκληρη τη γη, μετατρέποντάς την σε βασιλεία του Θεού—Δν 2:35, 55, 7:22, 27, Απ 11:15.

V. Ο τρόπος να πραγματοποιήσουμε την κίνηση του Θεού στην ανθρώπινη ιστορία, για την εκτέλεση της αιώνιας οικονομίας Του, είναι η εξάσκηση του πνεύματός μας ώστε να βιώνουμε και να απολαμβάνουμε τον Χριστό, που είναι το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα—Απ 1:10, 4:2, 17:3, 21:10, 4:5, 5:6, Ζαχ 3:9, 4:10:

- Α. Ο Ζαχαρίας 1:3 λέει, «Επιστρέψτε σε μένα, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, και θα επιστρέψω σε σας, λέει ο Κύριος των δυνάμεων». Χρειάζεται να εξασκούμε το πνεύμα μας για να επιστρέφουμε στον Κύριο με όλη μας την καρδιά. Αυτό καθιερώνει την αρχή ότι πρέπει πρώτα να επιστρέφουμε στον Κύριο ώστε μετά ο Κύριος να επιστρέψει σε μας—Ιερ 24:7, Ως 6:1-3, 14:1-5, Ιλ 2:13, Λκ 15:17-24.

- B. Ο Ζαχαρίας 12:1 λέει, «Το φορτίο τού λόγου τού Κυρίου για τον Ισραήλ, λέει ο Κύριος, αυτός που απλώνει τούς ουρανοί, και που θεμελιώνει τη γη, και μορφώνει το πνεύμα τού ανθρώπου, μέσα του»:
1. Κατά τη δημιουργία Του, ο Θεός δημιούργησε τρία κρίσιμα, εξίσου σημαντικά στοιχεία—τους ουρανοί, τη γη, αλλά και το πνεύμα του ανθρώπου.
 2. Οι ουρανοί είναι για τη γη, η γη είναι για τον άνθρωπο, ενώ ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό με ένα πνεύμα ώστε να μπορεί να έρχεται σε επαφή με τον Θεό, να λαμβάνει τον Θεό, να λατρεύει τον Θεό, να ζει τον Θεό, να εκπληρώνει τον σκοπό Του για τον Θεό, και να γίνει ένα με Αυτόν—Ζαχ 12:1.
 3. Η κεντρική διακυβέρνηση και το πιο εξέχον μέρος της ύπαρξης του ανθρώπου πρέπει να είναι το πνεύμα του. Ο άνθρωπος που διακυβερνάται και ελέγχεται από το πνεύμα του είναι πνευματικός—Α΄ Κορ 2:14-15, 3:1, 14:32, Ιω 3:6, Εφ 3:16, Α΄ Πε 3:4, Δν 6:3, 10.
 4. Ο Ζαχαρίας μάς προστάζει να δίνουμε όλη μας την προσοχή στο πνεύμα μας, ώστε να λαμβάνουμε τον Χριστό που αποκαλύπτεται σε αυτό το βιβλίο και να κατανοούμε όλα όσα αποκαλύπτονται εκεί σχετικά μ' Αυτόν—Γεν 2:7, Ιω 4:24, Φιλ 4:23.
- Γ. Χρειάζεται να απολαμβάνουμε τον Χριστό ως το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα με τις ακόλουθες πτυχές:
1. Ο Χριστός είναι «άνδρας με ένα σχοινί μέτρησης στο χέρι του», που μετράει τον λαό του Θεού προκειμένου να τους δοκιμάζει, να τους κρίνει, να τους εξετάζει και να τους διακατέχει για τη βασιλεία Του—Ζαχ 2:1-2, Ιεζ 40:3, 47:1-5, Ψλ 139:23-24.
 2. «Θα είμαι σ' αυτή τείχος φωτιάς ολόγυρα, και θα είμαι για δόξα ανάμεσά της»—Ζαχ 2:5:
 - α. Το γεγονός ότι το τείχος της πόλης της Ιερουσαλήμ και η δόξα μέσα της θα είναι ο ίδιος ο Γιαχβέ υποδεικνύει ότι ο Γιαχβέ, που είναι ο Χριστός, θα είναι η προστασία της Ιερουσαλήμ, στην περιφέρειά της, καθώς και η δόξα στο κέντρο της. Αυτό δείχνει την κεντρικότητα και την παγκοσμιότητα του Χριστού στην οικονομία του Θεού.
 - β. Σήμερα ο Χριστός είναι η δόξα στο κέντρο της εκκλησίας, καθώς επίσης και η φωτιά που καίει γύρω από την περιφέρεια της εκκλησίας για την προστασία της. Στη Νέα Ιερουσαλήμ ο Τριαδικός Θεός εν Χριστώ θα είναι η δόξα στο κέντρο της (Απ 21:23, 22:1, 5). Αυτή η δόξα θα λάμπει μέσα από το διαφανές τείχος της πόλης για να είναι η προστασία της φωτιάς (Απ 21:11, 18α, 24).
 3. Ο Χριστός είναι ο Απεσταλμένος από τον Γιαχβέ των δυνάμεων αλλά και ο Αποστολέας, ο ίδιος ο Γιαχβέ, για τη φροντίδα του λαού Του, ο οποίος είναι πολύ αγαπητός σε Αυτόν. Όποιος τους αγγίζει, αγγίζει την κόρη του ματιού Του—Ζαχ 2:8-9, 11, βλ. Ιω 14:26, 15:26.
 4. Ο Χριστός ήρθε ως Ποιμένας, ποιμαίνοντας το ποίμνιο με δύο ράβδους—η μία ονομάζεται «Ωραιότητα» (χάρη), ενώ η άλλη ονομάζεται «Δεσμοί» (δέσιμο). Η χάρη είναι για την ανάμειξή μας με τον Θεό, ενώ το δέσιμο είναι για να μένουμε στην ενότητα—Ζαχ 11:7, 2:1-2, 5, 8-9, 11, Ιω 21:15-17:
 - α. Καθώς ο Κύριος είναι τόσο ευνοϊκός μαζί μας, θα πρέπει να Του ζητάμε να μας στέλνει ακόμη περισσότερη εύνοια και χάρη, περισσότερη «βροχή»—Ζαχ 10:1, 12:10, Ιεζ 34:26.
 - β. Μετά την επίσκεψη του Κυρίου ως Ποιμένα, κάθε αδύναμο πρόβατο μεταξύ του λαού του Θεού γίνεται σαν ένα ένδοξο άλογο—Ζαχ 10:3, βλ. 9:13, 16, Δν 11:32β.

- γ. Συχνά κατά την διάρκεια της πρωινής αναζωπύρωσής μας, ο Κύριος μας «σφυρίζει», μας καλεί και μας συγκεντρώνει στον εαυτό Του. Το σφύριγμα του Κύριου δεν είναι δυνατό, αλλά ήπιο και απαλό, κάπως σαν το τραγούδι ενός πουλιού—Ζαχ 10:8.
- δ. Ο Κύριος μας ενδυναμώνει στον εαυτό Του, ώστε να μπορούμε να περπατάμε στο όνομά Του—Ζαχ 10:12, Κολ 3:17.

VI. Με την κίνηση του Κυρίου, που είναι η θεία ιστορία μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, υπάρχει η καινούργια κτίση—ο καινούργιος άνθρωπος με μια καινούργια καρδιά, ένα καινούργιο πνεύμα, μια καινούργια ζωή, μια καινούργια φύση, μια καινούργια ιστορία και μια καινούργια ολοκλήρωση. Δοξάζουμε τον Κύριο που βρισκόμαστε στη θεία ιστορία, βιώνοντας και απολαμβάνοντας τα μυστηριώδη, θεία ζητήματα για την οργανική μας σωτηρία. Έτσι, θα προετοιμαστούμε για να γίνουμε η νικηφόρα νύφη Του που θα Τον φέρει πίσω στη γη—Ύμνος 59, Ρωμ 5:10, 17-18, 21, 6:4, Ιεζ 36:26, Β΄ Κορ 3:16-18, Μτ 5:8, Τιτ 3:5, Εφ 5:26-27, 6:17-18, Απ 19:7, Μτ 24:44, 25:10.